

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 410. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992357138224/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Ein verstimmend Fühlgewächsen,
ein Verlangen abgewandt,
ein erstarrend Zitterhexchen,
Zuckelämmchen, nie verbrannt.

Offnes Räthsel, nie zu lösen,
steter Wechsel, fest gewöhnt,
Wesen, wie noch keins gewesen,
Leicht versöhnt und schwer verschönt.

Auf dem Kehlchen wiegt das Köpfchen
Blumenglöckchen auf dem Stiel,
Seelchen, selig Thaueströpfchen
das hinein vom Himmel fiel.

Det stærkt Kunstlede i disse Strofer er overordenlig betegnende for Brentano; han er helt igennem kunstlet, som Lyriker ikke mindre end som Fortæller, men hans Maner gør sjældent Indtryk af det Affekterede, den afgiver kun Vidnesbyrd om hans Væsens halvt syge Blødhed.

Simpel og rørende klinger igennem *Spinderskens Sang* Smerthen over den lange Adskillelse fra Sophie Mereau. Digtet begynder:

Tilforn med Tonerklare
der sang en Nattergal
i Nattelufte sval,
da vi tilsammen vare.

Men ensom nu jeg spinder
den stærke, rene Traad
og synger uden Graad,
saa længe Maanen skinner.

Da vi tilsammen vare,
sang Nattergal hver Nat;
nu maner den mig, at
du kunde fra mig fare.

Og ser jeg Maanen skinne,
jeg mindes ikkun En.
Min Sjæl er stærk og ren.
Gudsader os forbinde!

Med Rette har man prist Brentano for at han i sin Romance *Loreley* har skabt den Skikkelse, der ved andre Digteres Behand-